

La venedora de mistos

Feia un fred glacial. Era la nit de Sant Silvestre, últim dia de l'any. La neu queia espessa i cobria la ciutat amb un gran mantell blanc... i misteri, i silenci.

Una nena, pobrament vestida, descalça i mal abrigada recorria els carrers estrets per trobar un raconet on preservar-se una mica del fred. Era venedora de mistos.

En duia un paneró ple, i li calia vendre'ls tots, si no, el seu pare s'hi enfadava i l'apallissava. Esperava, asseguda amb els peus amagats sota les faldilles, que algú li comprés els llumins.

Però la gent passava de llarg, alegrement, ni la veien. Era l'últim dia de l'any, festa grossa. Les taules de les cases s'omplien amb tot de coses bones... Ella, pobrica, moria de fam.

